

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ, ДРУЗИ!

ВЛАДИМИР КУРБАТОВ

В ДОБРЫЙ ЧАС

Мы августа
крайний листок обрываем,
и, нужные книги собрав,
по улице весело с папкой шагаем,
взрослее, серьезнее став.
Мы звонкою песнею
зори встречали.
Мы прожили годы не зря:
ходили в походы,
страну изучали,
и были мы все в лагерях.
Нас видели часто в бассейнах,
на треке,
на пляже горячем морском,
в далеком колхозе,
в Одесском Артеке
и в шумном саду городском.
Средь нас есть посланники
разных заводов,
Часть —
просто со школьной скамьи.
И те, кто берег труд
великих народов —
посланцы армейской семьи.
Здесь, в актовом зале,
учеба начнется,
где ректор поздравит
всех нас,
и Ленин с портрета
нам всем улыбнется
и скажет:
— Ну что ж,
в добрый час!

Вчера у великому актовому залі

Вчера у великому актовому залі в урочистій обстановці відбулися збори першокурсників. Збори відкрив ректор університету, професор О. І. Юрженко. Він коротко ознайомив присутніх з історією Одеського університету, з його кращими революційними і науковими традиціями і закликав першокурсників продовжувати і примножувати ці благородні традиції.

Від професорсько-викладацького складу виступив член-кореспондент АН УРСР, професор В. П. Цесевич. Він сказав, що рік закінчення університету сьогоднішніми першокурсниками співпадає з знаменним роком в історії нашого університету — з його сторіччям.

Доцент М. Е. Свандер говорив про необхідність якнайсерйозніше оволодівати марксистсько-ленінською теорією — основою основ всіх наук.

Із закликом брати активну участь в художній самодіяльності університету звернувся до першокурсників голова студклубу Н. Лейдерман.

Від імені студентів-старшокурсників своїх молодших товаришів привітала студентка III курсу фізико-математичного факультету Л. Андрущенко.

Із словом-відповіддю виступила студентка I курсу біологічного факультету Л. Костенко. Вона запевнила, що студенти цього року будуть гідні звання радянського студента.

БУДЬТЕ ГІДНІ ЗВАННЯ РАДЯНСЬКОГО СТУДЕНТА

Дорогі юні друзі!

Сьогодні у вас і у нас, ваших викладачів, знаменний день. Розпочинається новий навчальний рік, рік напруженої, але такої прекрасної, натхненної праці, рік нових творчих пошуків і здобутків, рік, який ще більше наблизить нас до сяючих вершин комунізму. А вони, ці вершини, видні нам з кожним днем все виразніше і чіткіше. Адже країна наша з кожним днем стає могутнішою і величнішою, являючи світові один за одним безприкладні, нечувані подвиги. Ще вчора весь світ захоплено аплодував народженню і першій небесній подорожі першого радянського космічного корабля, а сьогодні вже другий космічний корабель-спутник поніс в політ навколо Землі цілий «зоопарк», в тому числі собак Стрілку та Білку, і не тільки поніс, але й приніс назад, на рідну Землю, довішив тим самим ще раз незаперечний пріоритет і величезну перевагу Радянського Союзу перед усіма іншими країнами світу в справі освоєння і підкорення космосу.

Все нові й нові грандіозні досягнення Радянського Союзу в усіх галузях науки, техніки, культури, впевнені, переможні кроки, якими наш велетень-народ йде по семи-чці, змитаючи на своєму шляху всі і всякі перешкоди і перепони, —

все це сповнює нас, радянських людей, і всіх наших друзів і прихильників за кордоном почуттям законної гордості і впевненості у своїх силах, у своїй остаточній і неминучій перемозі в історичному змаганні двох систем — соціалістичної і капіталістичної.

Тим часом наших ворогів кожне нове досягнення Радянського Союзу кидає в-страх, і вони роблять конвульсійні спроби затримати наш народ в його непереможній ході. Вони метушаться навколо військових баз, вони озброюють своїх прихвостнів типу Аденуера, вони засилають в нашу країну земних і повітряних шпигунів. Та в радянського народу рука досить міцна для того, щоб скинути з дороги, як сміття, всіх, хто заважає йому йти до своєї світлої мети.

Наш народ — трудар, а не агресор. «Перекуємо мечі на рала!» — ось наш клич і наша мета.

Гігантська мирна праця радянського народу потребує мільйонів умілих, розумних, золотих рук, мільйонів спеціалістів вищої кваліфікації. Ваше завдання, молоді друзі, стати такими спеціалістами з такими от золотими руками і світлими головами, а наше — допомогти вам зробітись ними.

Для нашого університету цей навчальний рік незвичайний: університет значно збільшився, зараз в

ньому навчатиметься на стаціонарі, вечірньому та заочному відділах понад 8 тисяч студентів. За новим набором тільки на стаціонар прийнято 545 чоловік на денний і 100 чоловік — на вечірній відділ. До наших шести факультетів приєдналися ще два — факультет іноземних мов та юридичний. На хімічному факультеті створено нову кафедру — фізико-хімії полімерів і колоїдів, відкривається нова науково-дослідна лабораторія високомолекулярних сполук.

Але зрешти кількісно, ми повинні день від дня зростати й якісно. В цьому наше основне завдання. На це мають бути спрямовані всі зусилля професорсько-викладацького складу, партійної та профспілкової організації. Цій меті мають бути підпорядковані і ваші зусилля, дорогі друзі.

У вашу дружню сім'ю влилося гідне поповнення. Більшість його — це люди з життєвим досвідом, трудовим стажем. Вони свідомо і впевнено обрали свій дальший шлях у житті, і ми сподіваємося, що вони так само серйозно ставитимуться до своїх нових, студентських обов'язків, як ставилися до виконання своїх виробничих планів і зобов'язань.

Ми вітаємо також в стінах нашого університету тих кращих випускників середніх шкіл, які сьо-

годні стали нашими студентами.

Відмінною від попередніх років рисою цього року є прихід до нас людей, яких направляє вчитися підприємство, колгосп, радгосп і яких це ж підприємство, колгосп чи радгосп утримує на свої кошти, оплачує їх навчання. Одержавши диплом, ці люди вже спеціалістами високої кваліфікації повернуться назад, на свої заводи, фабрики, в колгоспи.

Отже, дорогі друзі, і старшокурсники, і ті, хто сьогодні вперше сів за студентську лаву, на вас чекають кабінети, лабораторії, читальні зали, вас кличуть книги й зошити, дослідні ділянки і прилади. Працюйте, віддавайте обраній справі всю силу молодих, гарячих рук, всі здібності свої і все уміння. Працюйте творчо, натхненно, і плоди такої праці неодмінно будуть зрілими і вагомими.

В своїй поведінці, в навчанні, в громадській роботі будьте гідні високого звання радянського студента, будьте гідні одного з найстаріших навчальних закладів країни — Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова.

З новим навчальним роком, друзі!

Професор О. ЮРЖЕНКО,
ректор Одеського
державного університету
ім. І. І. Мечникова.

ПОЗНАЙОМТЕСЬ З НИМИ— ЦЕ ВАШІ НОВІ ДРУЗИ

ВОЛОДИМИР СИДОРЕНКО

З 1953 року комуніст Володимир Костянтинович Сидоренко працює старшим прорабом Одеського порту. Він добре знає свою справу і виконує виробничі завдання якнайкраще, бере активну участь і в громадському житті 1-го вантажного району порту як член партійного бюро.

Володимир Костянтинович закінчив Одеське морехідне училище, але не заспокоївся на цьому. Він вирішив здобути вищу освіту на

географічному факультеті університету.

Вступні экзамени складено успішно. Сидоренко — студент вечірнього відділу географічного факультету.

— В цьому році дочка моя закінчить четвертий клас, а я — перший курс географічного факультету, — жартує Володимир Костянтинович. — Разом будемо підніматися по східцях науки.

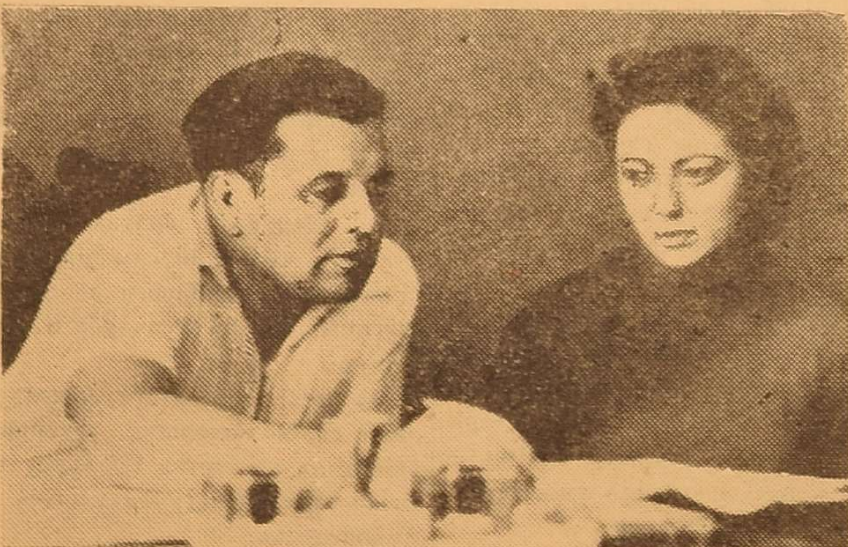
В головному корпусі університету по вул. Петра Великого, 2 абсолютна тиша. Біля вхідних дверей — чергові з червоними пов'язками на рукавах. Вони неблаганні — жодної людини не пропустять у приміщення без перепустки.

Идуть приймальні іспити.

Скільки хвилювання, скільки праці, скільки величезного напруження несуть вони з собою!

Для того, щоб вступити до університету, потрібно добре розумітися в тих предметах, що входять до програми іспитів. В тому числі, потрібно добре розумітися і в іноземній мові. Ось коли на думку з запізненням приходить: «Треба було б краще вчити ту іноземну в школі».

Та ось всі экзамени складено, і вступники — вже майже студенти. Як зі своїми майбутніми студентами і розмовляють з ними декани факультетів на традиційних індивідуальних співбесідах.

Уважно слухає майбутніх філологів Іван Михайлович Дузь, декан філологічного факультету.

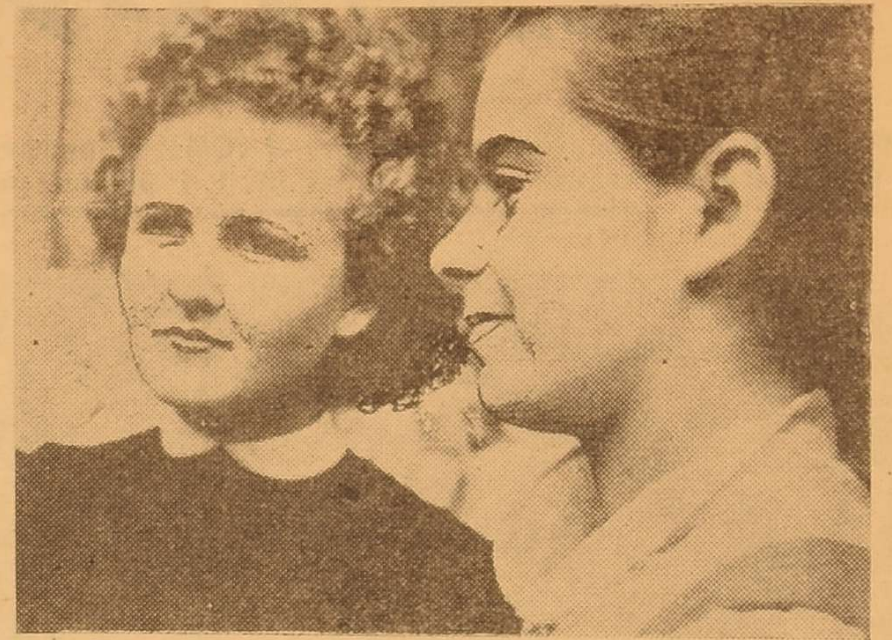
ЗІНА ГОЛОВАТЮК

В одному з кабінетів приймальної комісії відпочивала група викладачів філологічного факультету.

Г. Ф. Пелех розповідала про враження, яке справила на неї відповідь абітурієнтки філологічного факультету Зіни Головатюк.

— Здавалося, дівчина сама була свідком тих подій, про які розповідала. Мене вразила логічність викладу матеріалу, багата, емоційно забарвлена мова.

Хороша доярка колгоспу ім. XXI з'їзду КПРС, Березівського району, Одеської області, Зіна Головатюк всі экзамени склала успішно. Її відповіді на вступних экзаменах — одні з кращих. Голова колгоспу ім. XXI з'їзду КПРС М. О. Посмітний розповідає про Зіну Головатюк, як про кращу активістку свого колгоспу — сумлінну, дисципліновану. І всі ті, хто познайомився з Зіною, вірять, що гаюкою ж неспокійною і працюючою вона буде і в студентській сім'ї.

Аделіна Свенцицька і Лідія Максимішина — нерозлучні подруги. Вони разом закінчили десятирічку, разом працювали на Одеському консервному заводі, разом готувалися до вступних экзаменів в університет, разом і майже з однаковими оцінками їх склали і зараз разом прийняті на український відділ філологічного факультету. Хай і далі ваша дружба буде такою ж міцною і хай вона допоможе вам вчитися і однаково добре закінчити університет.

ОЛЕКСАНДРА БІЛОУС

Шура Білоус не тільки мріяла про те, щоб стати біологом. Вона робила все для здійснення своєї мрії. Ще в V класі Шура стала одним з активних членів гуртка юних натуралістів. В 1957 році вона — учасниця ВСГВ в Москві. Там Олександра Білоус за вирощування буряків і цікаві дослідження з томатами (на строки визрівання) нагороджена медаллю.

В 1959 році учениця IX класу Шура Білоус вдруге направлена в Москву, на Всесоюзну сільськогосподарську виставку.

1960 рік також знаменний в житті

дівчини — вона закінчила 10 класів з срібною медаллю і вирішила вступити на біологічний факультет Одеського університету. Мрія і дійсність стали поряд. В серпні Шура складає вступні экзамени, складає блискуче — вчитель Хашеватської середньої школи, Гайворонського району, Кіровоградської області, дали дівчині ґрунтовні знання, прищепили любов до біології.

Сьогодні майбутній біолог Олександра Миколаївна Білоус вперше сіла за студентську парту. В добру путь, Шура!

ЇХ НАЗИВАЮТЬ „ЦІЛЕВИКИ“

На основі постанови Ради Міністрів СРСР від 18 вересня 1959 року «Про участь промислових підприємств, радгоспів, колгоспів в комплектуванні вузів і технікумів і в підготовці спеціалістів для своїх підприємств» підприємства і колгоспи направили до університету кращих з кращих своїх робітників, службовців, колгоспників. Пройде п'ять років, і на заводи, фабрики, в колгоспи повернуться високо кваліфіковані молоді спеціалісти.

Колгосп імені Татарбунарського повстання, Одеської області, направив вчитися на історичний факультет кращого екскурсовода свого музею, комсомолку Ганну Сіду;

краща робітниця заводу «Більшовик» Анісія Клименчук буде хіміком; рибколгосп ім. Шмідта, Приморського району, Одеської області, направляє вчитися на факультет іноземних мов Леонору Скандеву. Висококваліфікованим хіміком повернеться на другий державний шкіряний завод Світлана Дука; робітниця консервного комбінату Антоніна Євтеева стане біологом. Всього 23 спеціалісти готуватимуть в стінах університету промислові підприємства і колгоспи України. Їх називають «цілевиками», хоч такої назви не знайдеш в офіційних документах.

Серед них

ОЛЕКСАНДР СЕМЕНЧЕНКО

В 1958 році він з відзнакою закінчив Херсонський судномеханічний технікум. Після цього два роки працював лаборантом-хіміком на судноремонтному заводі в м. Херсоні. Семенченко — раціоналізатор, член бригади комуністичної праці. Херсонський суднобудівний завод направив його вчитися до

нашого університету з відривом від виробництва, взявши на себе витрати за навчання здібного хлопця, свого майбутнього інженера. Олександр Семенченко добре склав вступні экзамени і сьогодні разом з своїми однокурсниками слухає перші лекції на хімічному факультеті.

ТАМАРА БУТОВА

Член бригади комуністичної праці, краща фасувальниця-пакувальниця Одеського хіміко-фармацевтичного заводу, Тамара Бутова че-

рез п'ять років знову прийде на свій завод. Її по-батьківському зустріне колектив, який з нетерпінням чекає свого інженера-хіміка.

ВІКТОР СТАВІНЧУК

Батько Віктора загинув під час Великої Вітчизняної війни. Мати залишила хлопчика ще коли йому було два роки. Але хлопець не ріс сиротою. Його виростив дідусь, навколо нього були хороші люди, його виховала наша дійсність, наша влада.

В 1950 році Віктор Ставінчук почав вчитися в трудовій політехнічній школі. Вечорами протягом 2-х років працював слюсарем в депо станції Котовськ.

Віктор — активний учасник художньої самодіяльності школи, кращий її спортсмен. Обком і райком комсомолу нагородив його шістьма грамотами «За виховання молоді в комуністичному дусі», «За виконання рішень XXI з'їзду КПРС».

Сьогодні Віктор — вже студент хімічного факультету.

ВАЛЕНТИНА ХЛІВНА

22 червня 1941 року. Це — день народження Валі Хлівної, дочки колгоспника Миколи Микитовича Хлівного. Вона ж пам'ятає лише, що в її житті все складалося так, як вона і хотіла цього. Коротка біографія Валі Хлівної — це звичайна біографія молодої людини, яка вмє бачити навколо себе багато цікавого, захоплюючого, активно втручається в життя, робить його змістовним і красивим.

Після закінчення середньої школи Валя Хлівна два роки працювала робітницею кабельного заводу і перевиконувала норми виробітку. Скоро активна, допитлива дівчина стає спецкором заводської газети.

А вечорами сідала за книги; вабила її висока мрія — стати вчителем, вихователем дітей.

Недавно приймальна комісія університету надіслала Валі повідомлення: «Вас зараховано студенткою факультету іноземних мов».

ДРУЗІ ХОРОШІ МОЇ

Уже все готове до прийому дітей. Чисті, світлі палати, майданчики, ігри. Завтра тут буде шумно й весело від дитячих голосів. А сьогодні... сьогодні тут тихо, спокійно. І ніхто з дітей, які з завтрашнього дня відпочиватимуть в таборі, не знає, як хвилюються дві подружки — Аня Ревенко і Люся Іванова — студентки III курсу філологічного факультету, як вони хочуть, щоб в таборі було цікаво, захоплююче. «А раптом не вийде!» — скільки разів в думках виникало тривожне питання.

— А ска-а-жись, будь ласка, вас Ганна Іванівна, звуть чи просто Аня?

Безобідне запитання. В очах у хлопчика — веселі, насмішкваті іскорки. Вона зразу ж його помітила, коли ще йшов прийом дітей. Що тут відповісти?

— Треба якось його осадити! — подумала вона. Але потрібні слова не йшли на думку. Так іноді буває у йшлини несподіванки.

Ввечері вона розповідала про це своїй подрузі.

— Ти тільки не впадай у розпач, — порадила та.

— Просто обідно. Розумієш, Люсю, в перший день і таке...

Такі «сюрпризи» чекали їх спочатку на кожному кроці.

Люсі було не легше. Щоправда, малюки неприємних запитань не задавали, та вони ще й не вміли їх задавати як ще не вміли застелювати ліжка, заплітати кіски. Що візьмеш з людини, якій всього-навсього 8—9 років? А були в загоні й такі, які на запитання, в який клас вони перейшли, з гордістю відповідали: «В перший».

Їх доводилось вчити найпростішому. І вихователька та вожата вчили.

Не пройшло й тижня, як малюки вже самі застелювали ліжка, прибирали в палатах. Та ще й як! Коли постало питання, якому загону в вручити грамоту за відмінний стан палат, члени санітарної комісії в один голос заявили: жовтєня-

там! Ця грамота була нагородою Люсі за її велику працю.

А в 2-му загоні «сюрпризи» продовжувались: не хотіли спати після обіду, не визнавали дисципліни. На святі відкриття табору, в той час, коли йшов концерт, піонери 2-го загону надумали грати в «козаків-розбійників». І не знали ці «козаки» і «розбійники», коли безтурботно спали вже у своїх ліжках, що довго ще після відбою говорили про них в кабінеті начальника табору.

...Рішення прийшло неждано. Наступного дня, після сніданку, Аня сказала:

— Діти, давайте поговорим про героїв Вітчизняної війни, про тих, кому у війні було стільки років, скільки вам зараз. Підготуємо вірші, пісні про героїв.

— Можна і стінгазету випустити, — вставив хтось з піонерів.

Підготовка до цього збору вносила багато цікавого в життя 2-го загону. Всі чимось були зайняті. Одні випускали газету, інші вчили вірші, оповідання... Збиралися щодня всім загonom. Співали «Орльонка», пісні про героїв-панфіловців, про Зою.

Збір пройшов дуже цікаво. На ньому був присутній навіть справжній Герой Радянського Союзу, учасник Великої Вітчизняної війни.

— Ганно Іванівно, давайте прикордонників запросимо...

І Аня йде до начальника.

Йти зустрічати світанок — ця думка дуже сподобалась дітям.

І Ганна Іванівна встає о 4-й годині ранку і будить їх.

В пам'яті дітей надовго залишиться свято загону: «Все робимо самі». До цього свята хлопці підготували макети авіамоделей, лобзиком випилювали полочки, малюнки. А дівчатка приготували «сюрпризи» — самі зробили для всього загону вареники з вишнями.

У малюків теж було своє жовтєняське свято. Вони розучили багато нових пісень, віршів, поставили навіть невеличку сценку. А потім Людмила Петрівна проводила з ними ігри, атракціони.

В таборі вирішили влаштувати карнавал. Малюки відкрили навіть свою власну майстерню по підготовці до карнавалу. Правда, робити вони майже нічого не змілі. Зате несли сюди все, що, на їх думку, могло згодитися для виготовлення костюмів: тут було клаптя старого паперу, і стрічки, і непотрібні плакати. А в майстерні, оточена дітьми, «чаклувала» Людмила Петрівна. Вона вчила малюків робити квіти, маски.

Всі сорок жовтєнят вийшли на карнавал в костюмах. І виступали вони на славу. Перший приз завоювали малюки, які виконували в костюмах «Ріпку». Грамоту за відмінну підготовку до карнавалу отримали наймолодші. А Людмила Петрівна одержала особисту подяку від начальника табору.

Йшли дні. Міцніла дружба. Скільки книг було прочитано разом: малюки дуже любили, коли їм читала вожата. А старші (особливо дівчатка) теплими літніми вечорами любили посидіти коло Ганни Іванівни, поговорити з нею. Їй довіряли найінтимніше і найпотаємніше. І знали, що вона вислухає, підкаже в потрібний момент. Вони знали — їй цікаво все, що цікаве їм. Вони відчували, що вона полюбила їх і щедро платила їм тим же.

Малюки були більш відверті у своїх почуттях. Вони говорили свої вожатій: «Ви найкраща, Людмילו Петрівно. Ми вас дуже-дуже любимо!».

Про цю велику любов говорили і слова, які часто можна було почути від дітей: «Так сказала Людмила Петрівна». Про це говорив і великий букет польових квітів, які вони подарували Люсі в день народження. А з яким нетерпінням чекали її після кожного вихідного дня. Оточать — і кроку ступити неможливо.

Так працювали в таборі мої хороші подружки, так робили вони свої перші кроки на важкій, але світлій дорозі до дітей.

Ася ПЕРЕЙМЕР

ЛИСТИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Щиро дякуємо, Ларисо Юхимівно

Цього літа для студентів-заочників V курсу біологічного факультету було організовано практичне навчання з великого практикуму по зоології безхребетних. Практикою керувала Лариса Юхимівна Бешевлі. Поряд з основною роботою за програмою практикуму студенти ознайомилися з методикою виготовлення навчально-наочних посібників з зоології безхребетних і навчилися виготовляти їх в шкільних умовах, а також одержали

багато корисних рецептів, які допоможуть вчителям унаочнити курс зоології у своїй школі.

Студенти-заочники дуже вдячні Л. Ю. Бешевлі за те, що вона, не рахуючись з часом, так багато зробила для нас.

За дорученням групи студентів-заочників V курсу
А. А. ВІДОМЕНКО,
В. М. ПОТАПЧУК,
В. П. ФЕДОРЧУК.

На першій практиці

Екзамен залишився позаду. Практика, якої ми чекали з нетерпінням, розпочалася! І як не чекати її, коли для нас, вчорашніх першокурсників, це — перша загальногеографічна практика.

...Автобус доставив нас в с. Маяки. Тут керівник практики Т. П. Федорченко познайомив нас з гідрометеорологічною станцією, з обсерваторією, з терасами Дніпра.

Вечорами біля вогнища ми довго співали, ділилися враженнями тільки що пережитого. Схід сонця ми зустрічали на катері. На ньому піднялися по течії річки до Біляївки. На шляху до села милувалися мальовничими берегами Дністра, вербами, що схилилися над ним, квітами, безкраїм степом.

Води голубого Дністра принесли нас і до Білгород-Дністровського,

де ми побували на руїнах стародавнього міста Тіра (XII ст.), оглянули турецьку фортецю. Побували ми і на Дністровському та Шаболацькому лиманах.

Після цього розпочали геодезичну практику. Її ми проходили в полях колгоспу ім. К. Лібкнехта, в селі Чорноморка. Під керівництвом доцента Н. В. Ізмайлової ми проводили теодолітні зйомки нашого полігону. Багато уваги приділили мензуральним зйомкам та складанню топографічної карти.

Так пройшла наша перша в університеті практика. Кожний з нас запам'ятає її надовго.

Н. ФІЛІМОНОВА,
Л. БАБЕНКОВА,
студентки II курсу
географічного факультету

З ПРОФКОМУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

Понад 70 чоловік — студентів, робітників і службовців університету — відпочивали в цьому році по путівках профкому університету в санаторіях і будинках відпочинку нашої країни. 40 службовцям університету профком виділив 4 тисячі карбованців для туристських

поїздок на Кавказ, в Підмосков'я, в Закарпаття. 12 чоловік одержали туристські путівки і побували в туристських походах на Південному березі Криму, в Карпатах, на Чорноморському узбережжі Кавказу.

Більше 50 дітей робітників і службовців університету по путівках профкому відпочивали в спортивних таборах м. Одеси.

Багато уваги приділялося роботі спортивного табору, де відпочивало 453 чоловіки.

В санаторіях та будинках відпочинку відпочивали робітники учбово-експериментальних майстерень університету І. С. Леонов, секретар деканату хімічного факультету Я. І. Шитікова, бухгалтер університету О. М. Іванченко, старший викладач кафедри історії КПРС З. Я. Березняк, лаборантка філологічного факультету В. Д. Малюхова, лаборантка біологічного факультету Н. І. Стахурська, бібліотекар наукової бібліотеки Я. С. Чумаченко, студенти А. Качур, С. Чернега, працівник університетської друкарні М. Д. Шафірович та інші співробітники та студенти університету.

Цікаво провели свій літній відпочинок, взявши участь у туристських подорожах, студенти фізикоматематичного факультету В. Хоменко, С. Нестерова, лаборантка географічного факультету А. А. Молчаніколова та інші.

Член-кореспондент
АН УРСР, професор
В. П. ЦЕСЕВИЧ.

НА ЧЕРЗІ ДНЯ—

ПОЛІТ ЛЮДИНИ*

Про підкорення космосу мріяло багато поколінь людей. Світовий простір з його різноманітними «мешканцями» — планетами, зірками, туманностями та зоряними системами — приваблював до себе багатьох видатних мислителів. Ціною величезних зусиль кількох поколінь астрономів була створена система світу, яка правильно відбиває дійсність; в цю систему весь час вносяться все нові й нові корективи і уточнення.

Проте всі попередні дослідження були засновані на спогляданні, на даних спостережень. Експеримент для астронома був недоступним. Лише в тому випадку, коли якась частка з небесного простору злітала в земну атмосферу і внаслідок своєї великої маси не встигала випаруватися під час свого польоту через щільні шари повітря, на Землю падав метеорит. Знайдений і підібраний метеорит давав можли-

вість астрономам вивчати уламок небесного тіла у себе в лабораторії.

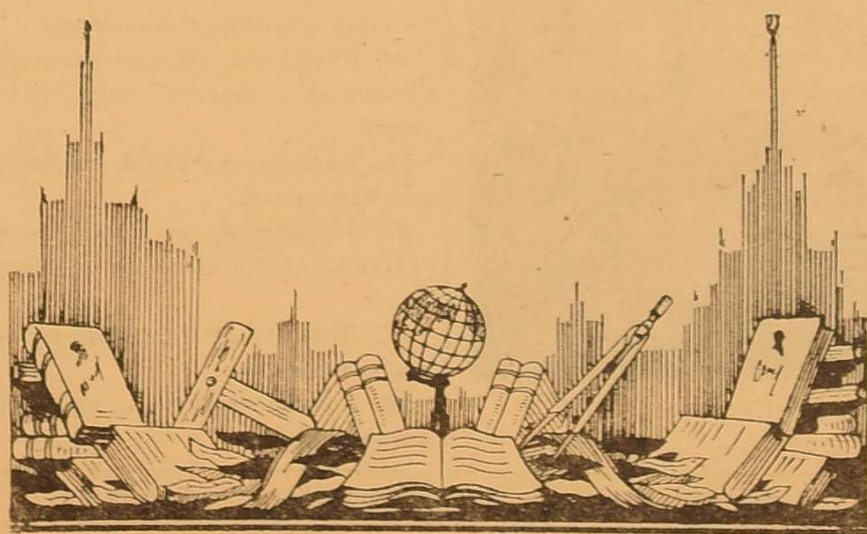
Тепер астрономія вступає в нову фазу свого розвитку. З науки спостережувальної вона перетворюється в науку експериментальну. Планомірно здійснюється план активного втручання в справи космічні.

Розпочалася ця епоха 4 жовтня 1957 року, коли радянські люди вивели на орбіту перший штучний супутник Землі. За ним послідували кілька інших штучних небесних тіл. І ось перший етап завершився. Він завершився тим, що була розв'язана

проблема повернення штучного супутника на Землю.

Вивчення всіх тварин після їх благополучного повернення на Землю дасть відповідь на питання про те, що відбувається в космосі з високоорганізованою твариною і наближить час польоту людини у світовий простір.

Велике відкриття Ціолковського, який у своїх роботах обгрунтував можливість міжпланетних перельотів, наближається до свого цілковитого здійснення. Вже не далекий той час, коли радянські люди будуть робити експедиції у світовий простір і виконувати сміливі астрономічні експерименти, де об'єктами дослідів будуть небесні тіла.

В ПАЛАТОЧНОМУ МІСТЕЧКУ

В цьому учбовому році спортивно-оздоровчий табір університету розпочав свою роботу 25 травня і закінчив 7 серпня.

За три зміни тут відпочило 751 чоловік, з них 453 студенти і працівники університету. Крім того, в таборі відпочивали студенти і викладачі Ленінградського університету, медичного і педагогічного інститутів м. Кишинева і збірні

шкільні команди дівчат та юнаків — баскетбольна і футбольна.

Обсажене молодими деревами палаточне містечко з стадіоном, спортивними майданчиками і своєю водною станцією, з хорошим харчуванням стало місцем доброго відпочинку і підвищення спортивної майстерності студентів.

Нижче ми друкуємо кілька відгуків з числа тих, які залишили люди, що відпочивали цього літа в таборі.

«Ми, студенти Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова, хочемо подякувати керівництву і всім співробітникам табору за хороший відпочинок. Ми дуже задоволені тим, як ми провели тут час. Наступного року обов'язково приїдемо до табору».

ГАКІНА, БАКМАН,
ГРАБОВА, РАЧКОВА,
студенти фізико-математичного факультету.

Від імені студентів і працівників Ленінградського університету ім. Жданова, які відпочивали у спортивно-оздоровчому таборі Одеського державного університету, висловлюю щире подяку всьому колективі працівників табору на чолі з начальником табору О. Л. Крижанівським.

Уважне ставлення обслуговуючого персоналу дуже допомогло нашому хорошему, здоровому відпочинку.

Сподіваюсь, що дружні зв'язки наших університетів будуть і в дальшому розвиватися й міцніти.

І. С. КОН,
доктор філософських наук.

Залишаючи спортивно-оздоровчий табір ОДУ, хочеться побажати

дальшого розширення прийому наших відпочиваючих. Для цього є всі можливості. Наші враження хороші.

Особливо потрібно відзначити роботу начальника табору О. Л. Крижанівського. Дякуємо старшому повару тов. Г. Д. Зайцевій за смачно приготовлені борщі.

Бажаємо здоров'я, успіхів і розширення дружніх зв'язків.

Член профбюро Кишинівського медичного інституту
ЧЕБАНЮК.

Висловлюємо глибоку подяку дирекції табору ОДУ за ту увагу, яка приділялася нам в час перебування в спортивно-оздоровчому таборі.

Весь обслуговуючий персонал ставився до нас дуже уважно. За цей час ми зуміли не тільки добре відпочити, а й зайнятися спортом і культурно провести час.

Ми бажали продовжити ці дружні зв'язки з ОДУ.

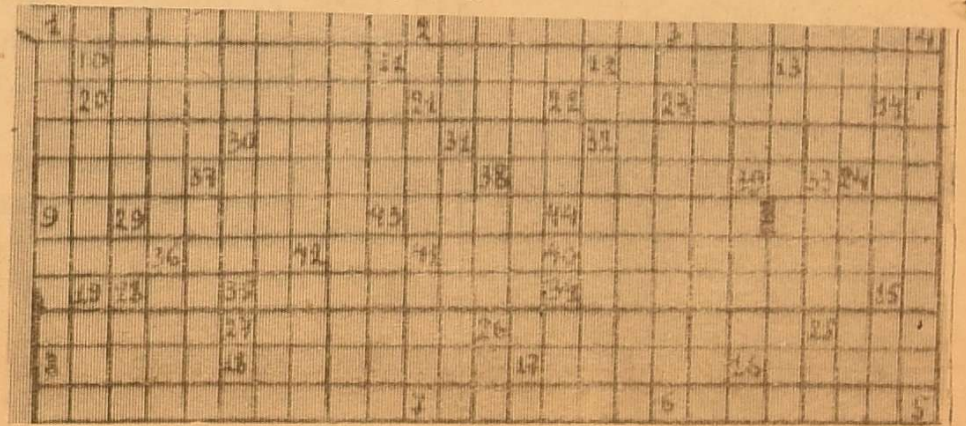
Від імені викладачів, комсомольського бюро і всіх відпочиваючих Кишинівського державного медичного інституту

секретар комсомольського бюро
ГИДИРИМ.

Табір впорядковано працюючими руками студентів.

ЧАЙНВОРД „ФИЗИКА“

1. Обратимый вторичный элемент, служащий для накопления электроэнергии.
2. Явление, заключающееся в том, что амплитуда вынужденных колебаний достигает отчетливо выраженного максимума.
3. Однослойная катушка с круглым поперечным разрезом.
4. Плотность потока вектора.
5. Великий русский ученый, изобретатель дуговой лампы.
6. Прибор для измерения мощности электрического тока.
7. Соединение двух ионов противоположного знака в электрически нейтральную молекулу.
8. Знаменитый русский ученый, изобретатель электромотора и гальванопластики.
9. Разновидность одного и того же химического элемента, обладающая одинаковым зарядом атомного ядра.
10. Понятие векторного поля.
11. Великий русский ученый, который получил экспериментально электромагнитные волны миллиметровой длины.
12. Направленная величина.
13. Подвижная часть электромотора.
14. Знаменитый русский ученый, который изобрел первый электрометр.
15. Незаряженная частица, имеющая массу, близкую к массе протона.
16. Обратное изображение предмета.
17. Прибор для измерения электрического напряжения.
18. Регулируемое омическое сопротивление.
19. Крутое замкнутое кольцо с овальным поперечным сечением.
20. Вещество, не проводящее электрического тока.
21. Отрицательный электрод.
22. Вид разряда.
23. Прибор, служащий для определения плотности жидкостей.
24. Известный русский физик, работающий в области ферромагнетизма.
25. Явление задержки, необратимое изменение.
26. Знаменитый русский ученый, участник изобретения электросварки.
27. Практическая единица разности потенциалов.
28. Упорядоченное движение электронов.
29. Электрическая цепь, состоящая из конденсатора, замкнутая катушкой самоиндукции.
30. Место, в котором происходит управляемая ядерная реакция.
31. Эманация радия, благородный газ.
32. Гипотетическая нейтральная элементарная частица.
33. Прибор для записи колебаний электрического тока.
34. Самопроизвольно происходящее случайное отклонение физической величины от ее среднего значения.
35. Место скопления атомной энергии.
36. Эксперимент.
37. Комбинация из двух разнородных проводников.
38. Единица длины, применяемая обычно при измерении длины волны света.
39. Многополосный спектр.
40. Объективодержатель.
41. Вращение тела вокруг собственной оси.
42. Сила взаимодействия двух частей тела.
43. Древний ученый Греции.
44. Совокупность двух разноименных одинаковых по абсолютной величине точечных электрических зарядов, находящихся на некотором расстоянии друг от друга.

Составил Б. МЕДВЕЦКИЙ,
студент III курса
физико-математического факультета.

Редактор В. В. ФАЩЕНКО.

Щоранку в таборі — спортвна зарядка. Після неї і апетит добрий, і енергії хоч відбавляй.